

*Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
luist'ren naar zijn liefdesstem,
daar geen rouw meer en geen tranen
in het nieuw Jeruzalem.*

Liturgie

voor de afscheidsdienst
voorafgaand aan de begrafenis van

Tinie Geertsma - van de Groep

Sinds 23 juni 2000 weduwe van Bertus Geertsma

* 28 februari 1953

† 31 december 2025

op dinsdag 6 januari om 13.30 uur
in de Zuiderkerk te Bunschoten.

Voorganger: ds. G. Doorn
Organist: Henk Bast

Tijdens het binnendragen luisteren we naar: 'De Heer is mijn herder'

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Namens kinderen en kleinkinderen worden nu kaarsen aangestoken

De gedenksteen wordt in de schaal gelegd

Persoonlijk woord, uitgesproken door Escra en Sterre

We luisteren naar het lied: 'Wat een dag zal dat zijn' van Esther Tims

*Binnenkort komt de dag, dat ik Hem ontmoeten mag.
Mijn problemen zijn voorbij, Jezus komt en 'k weet dat Hij,
mij een plaats heeft bereid, vrede tot in eeuwigheid.
Wat een dag, o wat een dag zal dat zijn.*

Refrein:

*Wat een dag, wat een dag als ik Hem ontmoeten mag
en voorgoed naar Hem zal gaan, oog in oog met Hem zal staan
en Hij leidt mij aan zijn hand naar het lang beloofde land.
Wat een dag, o wat een dag zal dat zijn.*

*Alle zorgen voorbij, want ook dat beloofde Hij
en geen ziekte, geen pijn, geen verdeeldheid zal er zijn,
maar wij juichen voor de troon, zijn voor altijd bij Gods Zoon.
Wat een dag, o wat een dag zal dat zijn. (Refrein 2x)*

Wat een dag, o wat een dag zal dat zijn.

Persoonlijk woord, uitgesproken door Lammert en Fija

We zingen: *Ev. liedbundel 376: 1 en 2*

Abba, Vader, U alleen,
U behoor ik toe.
U alleen doorgrondt mijn hart,
U behoort het toe.
Laat mijn hart steeds vurig zijn,
U laat nooit alleen
Abba, Vader, U alleen,
U behoor ik toe.

Abba, Vader, laat mij zijn,
slechts voor u alleen.
Dat mijn wil voor eeuwig zij
d'uwe en anders geen.
Laat mijn hart nooit koud zijn, Heer.
Laat mij nimmer gaan.
Abba, Vader, laat mij zijn
slechts van U alleen.

Gebed

We lezen: *1 Korintiërs 13*

De liefde

¹ Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal. ² Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. ³ Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten.

⁴ De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. ⁵ Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ⁶ ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid.

⁷ Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.

⁸ De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – ⁹ want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. ¹⁰ Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. ¹¹ Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. ¹² Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. ¹³ Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

We zingen: *Ev. liedbundel 226: 1 en 2*

Heer, ik kom tot U;
neem mijn hart, verander mij,
als ik U ontmoet
vind ik rust bij U.
Want Heer, ik heb ontdekt,
dat als ik aan uw voeten ben,
trots en twijfel wijken
voor de kracht van uw liefde.

Refrein:

Houd mij vast, laat uw liefde stromen.
Houd mij vast, heel dichtbij uw hart.
Ik voel uw kracht en stijg op als een arend;
dan zweef ik op de wind,
gedragen door uw Geest
en de kracht van uw liefde.

Heer, kom dichterbij
dan kan ik uw schoonheid zien
en uw liefde voelen,
diep in mij.
En Heer, leer mij uw wil,
zodat ik U steeds dienen kan
en elke dag mag leven
door de kracht van uw liefde. (*Refrein*)

Dan zweef ik op de wind,
gedragen door uw Geest
en de kracht van uw liefde.

Overdenking n.a.v. 1 Korintiërs 13: 13

Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

We zingen: *Gezang 293: 1 en 2*

Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heren hand;
moedig sla ik dus de ogen
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen
met een rustig, kalme moed!

Heer, ik wil uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven,
ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij uw wegen duister,
zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al uw luister,
als ik in uw hemel kom!

Dankgebed

We zingen: *Opwekking 818*

Eenmaal maakt U alles weer nieuw, Jezus.
Eenmaal heelt U iedere wond,
heel de oude wereld verdwijnt;
de pijn voorbij.

Eenmaal maakt U alles volmaakt, Jezus.
Eenmaal zal het duidelijk zijn,
alle zorg en wanhoop verdwijnt;
de angst voorbij.

Refrein:

Op die dag, in de hemel,
wat een dag, wat een vreugde zal dat zijn,
dan zijn wij bij Jezus
en klinkt het overwinningslied.

Eenmaal, oog in oog met de Heer Jezus,
kan genade heerlijker zijn?
En U maakt ons anders en nieuw,
op die dag.

Eenmaal zijn we werkelijk vrij, Jezus.
Eenmaal is het vechten voorbij,
dan zien we uw macht en uw pracht,
op die dag. (*Refrein*)

Eenmaal, oog in oog met de Heer Jezus,
kan genade heerlijker zijn?
En U maakt ons anders en nieuw.
Ja, U maakt ons anders en nieuw.
U maakt ons anders en nieuw
op die dag. (*Refrein*)

En klinkt het overwinningslied.

Heenzending en Zegen

Dankwoord en mededelingen door de begrafenisondernemer

Tijdens het uitdragen zingen we: *‘Lichtstad met uw paarlen poorten’*

Lichtstad met uw paarlen poorten,
wond're stad, zo hoog gebouwd,
nimmer heeft men op deze aarde
ooit uw heerlijkheid aanschouwd.

Refrein:

Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
luist'ren naar zijn liefdesstem,
daar geen rouw meer en geen tranen
in het nieuw Jeruzalem.

Heilig oord vol licht en glorie,
waar de boom des levens bloeit
en de stroom van levend water
door de gouden Godsstad vloeit. (*Refrein*)

Schoon tehuis voor moede pelgrims,
komend uit de zandwoestijn,
waar zij rusten van hun werken
bij de springende fontein. (*Refrein*)

Wat een vreugde zal dat wezen,
straks vereend te zijn met Hem
in de stad met paarlen poorten
in het nieuw Jeruzalem. (*Refrein*)